

vochtig stuifsel aanwaaien van den hemel, die boven de witte blinking van de besneeuwde duinen hing als een donkere, gedeeltelijk opgetrokken voorhang....

— Wilt u de lamp op of liever schemeren? vroeg Mien, terwijl ze thee schonk.

— Als 't u goed is, prefereer ik deze keer het licht. Het lijkt me behaaglijk om eens wat anders om me te hebben dan deze donkere dag....

— Vindt u de sneeuw dan niet prachtig..

— Zeker, maar alleen 's nachts, als er geen menschen meer zijn.

Met licht getink van porcelein, subtiele muziek in de gedemptheid der schemerkamer, stak Mien de lamp aan. Terwijl zij het gordijn sloot, bladerde Roobeek in een boek, dat half-open op tafel lag....

— Leest u werkelijk Ellen Key?" vroeg hij, toen ze tegenover hem zat en nerveus in haar kopje roerde....

— Vindt u haar dan niet bijzonder fijn? Ik moet er telkens weer in lezen, want er staan dingen in, nee, eenig gewoon, gedurfd en fijn tegelijk.... Uit „Das Jahrhundert des Kindes" heb ik veel wijsheid geput.... Wat heeft u eigenlijk op dat boek tegen?

— Dat het door een vrouw geschreven is!

— Dat vind ik juist het mooie ervan....

— Nee juffrouw, een man zou dat alles veel ruimer en breder gezien hebben. Een man is meer universeel en een vrouw is, omdat ze vrouw is, beschränkt....

— En ik dacht nogal....

— Ellen Key doet geloof ik ook aan vrouwenkiesrecht en dergelijke.... Ja, ja, ik weet het wel zeker.... Ik voor mij zie in het deelnemen van vrouwen aan het openbare leven altijd een uiting van dépit....

— Maar is u dan ook al tegen vrouwenkiesrecht?

— Och, er tegen. Nee, daarvoor interesseert me de zaak weer niet genoeg, maar ik behoor tot die conservatieve menschen, die het de roeping achten van de vrouw, om minnares te zijn.... en moeder....

— Maar vrouwenkiesrecht kan daar toch

mee samengaan, en het komt de vrouw toch toe....

— Ik zal er me ook niet tegen verzetten, juffrouw Van Hoorn. Alleen, het feminisme is me antipathiek; wat het kiesrecht voor de vrouwen betreft, sluit ik me aan bij een geestigen Engelschman, pur-sang feminist, en die zegt: „de vrouw is ongeschikt voor het kiesrecht en juist daarom moeten wij 't haar geven"....

— Dat lijkt me nogal absurd en heelemaal niet geestig.

— 't Is toch heel aardig, juffrouw....

— Ik kan 't niet inzien....

— U moet u voorstellen, dat die Engelschman staat op het standpunt van den opvoeder, die er niet voor schroomt, een kind een scherp mes in handen te geven. Hij redeneert zoo: wanneer het kind zich snijdt, zal het inzien, dat het nog niet geschikt is voor het gebruik van een mes en het zal er niet langer naar vragen. Och, en de vrouwen zullen zich eerst moeten snijden, om in te zien, dat ze nog niet geschikt zijn, om het kiesrecht in handen te hebben....

— Ik vind het nog al paradoxaal en u heeft me nog heelemaal niet overtuigd.

— Dat was mijn bedoeling ook niet. Ik heb de tijd achter me, dat ik er prijs op stelde, proselieten te maken. Maar ik zal u nog graag eens ontmoeten, als u het stembillet in handen heeft en kiezen moet tusschen een anti-revolutionnair, een liberaal en een sociaal-democraat, wanneer het vóór of tegen vrouwenkiesrecht den doorslag niet meer geeft....

— Mag ik u nog eens inschenken?

— Nee, dank u werkelijk. Het eerste kopje heeft me uitstekend gesmaakt, maar ik moet me straks nog kleeden voor den „Vrouwenavond" van het Nut.

— Gaat u daar òók heen?

— Had u gedacht van niet? Och, dat was misschien meer van me te verwachten, maar het is een mooie gelegenheid, om eens meer onder de menschen te komen. En dat wordt noodig tijd....